

Hegnspiligt, kun gaaer ud paa, at den, hvis Lod er af en saa uheldig Figur, at mere end en Fjerededel af Lodden eller Arealet vil gaae til det nye Hegns Opførelse, skal være fritaget for at opfylde Forordningens almindelige Bestemmelser om at skulle modtage eller sætte Hegn, saa gaaer Udvalgets Forslag derimod vel paa den ene Side ud paa, at denne i eet Punct skal være lidt begrændset, idet det kun skal være Lodder paa under fire Tønder Land, som skulle kunne gjøre en saadan Ret gjældende, men paa den anden Side udvides Undtagelsen meget betydeligt derved, at den kommer til at gjælde ikke alene om Opførelsen af nye Hegn, men ogsaa om deres fremtidige Vedligeholdelse. Dette er Noget, som Forordningen af 1817 ikke kjender. Denne Forordning er udtrykkeligt begrændset til Opførelsen af nye Hegn, og den udtaler endog saa med Bestemthed, at Undtagelsen ikke skal kunne gjøres gjældende, naar saadanne Lodder for Fremtiden uden tvingende Nødvendighed indlægges ved Udparcellering. Undtagelserne i Henhold til Forordningen af 1817 maae altsaa siges at være afsluttede og at være afsluttede paa en Tid, der nu ligger meget langt tilbage, saa at Ingen, der nu faaer en Lod af en uheldig Figur, kan gjøre en saadan Ret gjældende. Udvalgets Forslag vil ogsaa komme til at omfatte Lodder under 4 Tdr. Land af en uheldig Figur, som fremtidigt udlægges, medens Forordningen af 1817 kun omhandler Lodder af en uheldig Figur, der allerede paa den Tid eksisterede. Udvalgets Forslag gaaer, saavidt jeg har kunnet opfatte, ud paa, at saadanne Lodder ikke alene skulle være fritagne for at opføre Hegn, men ogsaa for at vedligeholde dem, og desuden Forpligtelsen til fra Naboen at modtage, hvad han hidtil har maattet vedligeholde udover Halvdelen af det gamle Hegn; medens Forordningen af 1817 efter min Formening kun har Opførelsen af nye Hegn for Dte. Der foreligger altsaa paa mere end eet Punct en ikke ubetydelig Udvidelse i Udvalgets Forslag, sammenholdt med Forordningen af 1817. Jeg har meget vel seet, at det sidste Punctum af Udvalgets Forslag vistnok nærmest har for Dte at gjøre denne Undtagelse mindre følelig

for den tilstødende Nabo, idet det er overladt til Synsmændene selv under saadanne Forhold, som iøvrigt falde ind under Undtagelsesbestemmelsen, at fastsætte, at der skal reises Hegn, men paa mildere Vilkaar for vedkommende Bruger af den lille Jordlod. Men naar jeg seer nærmere paa, hvad der i saa Henseende er foreskrevet for Synsmændene, nemlig at de skulle afgive et Skjøn om, hvor stort et Areal der kan forlanges afgivet til Hegn, og i hvilket Forhold de Hegnspiligtige skulle deeltage i Opførelsen og Vedligeholdelsen, saa kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at et saadant Skjøn af Synsmændene i første og af Landvæsencommissionsen i anden Instans ogsaa vil kunne komme til at gaae ud paa, at Besidderen eller Brugeren af den lille Jordlod ikke skal, saaledes som det i Almindelighed er bestemt i Lovforslaget, afgive den halve Grund til Hegnet, men noget Mindre; men Gjennemførelsen af en saadan Bestemmelse vil jo komme til at staae i den fuldkomneste Modstrid med det Princip, som iøvrigt er fastholdt i Lovforslaget, at Skjellinien nemlig for Fremtiden ubetinget skal ligge midt i Hegnet. Det vil derved gjøres vanskeligt at sige, hvor det rette Skjel er, en Vanskelighed, som min ærede Gjenbo, den 1ste Landssthingsmand for 8de Areds (Bonne), allerede har fremhævet med Hensyn til enkelte andre Tilfælde, idet, som Følge af Undtagelsen, Hegn, som sagt, ville kunne reises, i hvilke Skjellinien ikke kommer til at ligge i Midten. Denne Udvei maa jeg derfor ubetinget modsætte mig. Jeg kan heller ikke Andet end gjentage, hvad jeg erindrer, at jeg allerede gjorde opmærksom paa ved denne Sags første Behandling, nemlig at, naar man først er kommen til at tilstede Hegn, som ere meget lidt jordspildende, saa er efter min Formening ogsaa den væsentligste Grund til at undtage Smaalodder fra Hegnspiligten falden bort. Derfom det høje Thing imidlertid skulde være enig med det høitærede Udvalg i, at det er betænkeligt nu at slaae en fuldstændig Streg over den hidtil bestaaende Undtagelse, saa maa jeg dog meget bestemt fastholde, at den fremtidige Undtagelse i intet Tilfælde kommer til at gaae videre end den nu